

Сдружение „Бъдеще за Ямбол“
e-mail: badeshtezayambol@abv.bg



ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР.ЯМБОЛ

ЖАЛБА

от

Сдружение с нестопанска цел „Бъдеще за Ямбол“, създадено в обществена полза, със седалище и адрес на управление: гр. Ямбол, Област Ямбол, ул. „Граф Игнатиев“ №44, ет.5, ап.21, имейл: badeshtezayambol@abv.bg, с ЕИК по Булстат: 206994401, представлявано от Г. Славов

Относно: приета на XII заседание на Общински съвет Ямбол проведено на 26.03.2026г., под т.10 от дневния ред „*Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на услугите на територията на Община Ямбол*“

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На свое заседание проведено на 26.03.2026г. общински съвет Ямбол като т.10 от дневния ред, гласува и прие нова наредба - „*Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на услугите на територията на Община Ямбол*“.

Основното ни искане към съда чрез настоящата жалба е за отмяна на така приетата - „*Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на услугите на територията на Община Ямбол*“ поради допуснатите в нея много, съществени и непреодолими пороци които я превръщат в инструмент работещ срещу интересите на гражданите и бизнеса в град Ямбол, а не за тях.

Алтернативно ако съда прецени, че няма достатъчно основание за това, ние настояваме за отмяна на определени текстове от наредбата приети в нарушение на закона.

Жалбата ни по същество е срещу разпоредби на вече приет подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 във вр. с чл.76, ал.3 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.185 от АПК, като упражняването на това право не е обвързано с преклузивен срок.

Съгласно чл.186, ал.1 от АПК – „.... **Чл. 186. (1) Право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или**

законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. ...”.

В тази връзка ние считаме, че нашата жалба е допустима поради следните обстоятелства:

- Нашето сдружение „Бъдеще за Ямбол“ е юридическо лице с нестопанска цел създадено въз основа на чл.6, ал.1 от ЗЮЛНЦ.

- В устава на нашето сдружение „Бъдеще за Ямбол“ е записано:

Цели – „... Осъществяване на граждански контрол върху подзаконови нормативни актове по отношение на тяхната законосъобразност и целесъобразност; недопускане съществуването на незаконосъобразни подзаконови нормативни актове или отделни норми в тях издавани от Общински съвет Ямбол, както и такива, които пряко, непосредствено и лично засягат законните интереси на жителите на територията на община Ямбол, както и членовете на сдружението, включително оспорването им по съдебен ред; отмяна на подзаконови нормативни актове или отделни норми в тях, приети от Общински съвет Ямбол, когато противоречат на законите на Република България, както и такива, които пряко, непосредствено и лично засягат законните интереси на жителите на територията на община Ямбол, както и членовете на сдружението, включително и чрез оспорването им по съдебен ред; оспорване на актове на местната и държавна власт на територията на община Ямбол, на действие и бездействие на местната и държавна власт на територията на община Ямбол, които пряко, непосредствено и лично засягат законните интереси на жителите на територията на община Ямбол, както и членовете на сдружението, включително оспорването им по съдебен ред; ...”.

В подкрепа на това наше твърдение идва и тълкувателно решение №2 от 12.02.2010г. на Върховният административен съд на Република България - „... Сдруженията на юридически или физически лица, които са организационно обособени въз основа на закон, имат качеството на "организация" по смисъла на Административнопроцесуалния кодекс съгласно даденото определение от допълнителната разпоредба на § 1, т. 2. Като организации в хипотезата на чл. 186 от Административнопроцесуалния кодекс, които са създадени по закон и устав да представляват и зачитават общите интереси на своите членове, съсловните (бранишовите) организации и другите сдружения с нестопанска цел имат право да участват в административното производство за издаване на подзаконовия нормативен акт. Те могат да оспорват издадения подзаконов нормативен акт в случаите, когато с него се засягат или могат да бъдат засегнати общи права, свободи или законни интереси или се пораждаат задължения за членуващите в сдружението лица. Правният интерес на съсловните (бранишовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел е обусловен от засягането на техни лични права или законни интереси, непосредствено породени от предмета на дейност и целите на учредяването им. По изложените съображения Общото събрание на колегията във Върховния административен съд РЕШИ:

Съсловните (бранишовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконови нормативни актове при наличието на правен интерес, обоснован от предмета на дейност и целите, за които са създадени. ...”.

Първият и основен довод за нашата жалба е, че не е изпълнено изискването на чл.26, ал.2 от ЗНА – „...**Чл. 26. (2) В процеса по изработване на проект на нормативен акт се провеждат обществени консултации с гражданите и юридическите лица. ...**“. В тази връзка никъде не намираме следи за проведени подобни обществени консултации с гражданите и юридическите лица, които да са анонсирани, публикувани или проведени от кмета на общината. Още повече, че формулировката на този член от закона е в смисъл на провеждане на обществени консултации с граждани на общината и на юридически лица регистрирани или извършващи дейност на територията на общината, което е коренно различно от изискването на ал.3 на същия член. Според нас този факт на неизпълнение, на императивно изискване на закона, сам по себе си е достатъчно основание да бъде отменена наредбата.

Смисълът на тази наредба е да уреди по законов и справедлив начин плащането на местни такси и цени на услуги от които се ползват всички граждани на община Ямбол. Темата за цените на местни такси и услуги които администрацията на общината предлага на своите жители, винаги е била тема със завишен обществен интерес. В основата на този интерес обикновено стои въпросът, дали по правилен начин се начисляват тези такси и цени и дали тяхното определяне е съобразено със закона.

От анализа който направихме се констатира, че има допуснати сериозни нарушения при изготвянето на наредбата, приета от общинския съвет и действаща към момента които са в противоречие на закона. Освен това, независимо от уверенията на вносителя дадени в мотивите към наредбата, че са спазени законовите изисквания при определянето на цените, на таксите и услугите, според нас това е направено в нарушение поне на следните закони - **ЗАКОН ЗА МЕСТНИТЕ ДАΝЪЦИ И ТАКСИ**, включително чл.7 и чл.8; **ЗАКОН ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНОТО РЕГУЛИРАНЕ И АДМИНИСТРАТИВНИЯ КОНТРОЛ ВЪРХУ СТОПАНСКАТА ДЕЙНОСТ**, включително чл.7а.; **МЕТОДИКА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗХОДООРИЕНТИРАН РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ ПО ЧЛ.7А НА ЗАКОНА ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНОТО РЕГУЛИРАНЕ И АДМИНИСТРАТИВНИЯ КОНТРОЛ ВЪРХУ СТОПАНСКАТА ДЕЙНОСТ И РАЗХОДВАНЕТО ИМ**, включително чл.3; **ЗАКОН ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА – ЗУТ**, а именно:

В чл.19, ал.1 от наредбата е определено, че за ползване на тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, се заплащат такси освен в зависимост от площта, срока на ползване, статута на ползвателя, и в зависимост от зоната, в която са разположени терените, така също и от сезона. А в алинея 3 са дефинирани по месеци двата сезона, летен и зимен.

Никъде обаче в ЗМДТ няма дадено подобно правомощие на общинския съвет, освен това да определя зони по които да се плащат различни такси, да се определят и сезони в които да се плащат различни по размер такси. Единствено в **чл. 73.** от ЗМДТ е определено, че таксата се заплаща от физическите и юридическите лица в зависимост от зоната, в която се намират терените, посочени в чл. 72, а зоните се определят от общинския съвет.

Нашето искане към съда е в ал.1 от чл.19 да отпадне думата „сезона“, както да отпадне и цялата алинея 3. Като тази отмяна намери отражение и във всички други части на наредбата където се използва.

Мотивите на вносителя се разминават съществено както с реално направените промени на вече съществуващи цени в наредбата, така и при създаването на нови видове услуги и определените цени за тях.

В частта на предложението на кмета – „... 1. МОТИВИ за изменение на РАЗДЕЛ II - Такса за ползване на пазари, тържища, тротоари, площи, улични платна, панаири и терени с друго предназначение, както и останалите услуги предоставяни от дирекция „Общинска собственост и икономически дейности“ ...“ изрично е записано:

„... Общественият и икономическият отношения се развиват много динамично и в тази връзка следва таксите за услугите предоставяни от дирекция „Общинска собственост и икономически дейности“ да се актуализират на годишна база. По данни на Националния статистически институт, към юни 2025 г.: годишната инфлация (ИПЦ) е 4,4 % спрямо юни 2024 г. Минималната работна заплата също е увеличена с 15,4% спрямо предходната година. Разходите за консумативи са нараснали нееднократно.

Неимоверно повишението на основни разходи, заложили при калкулирането на себестойност в предлаганите услуги оказва влияние върху крайната цена на съответната такса. В тази връзка бе извършен анализ на действащите на територията на община Ямбол такси и цени на услуги и се установи, че част от предлаганите услуги не са актуални. Въз основа на Методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл. 7а на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, са определени, предложените с настоящото предложение такси и цени на услуги. ...“.

Направеният от нас анализ показва, че има сериозно разминаване между заявените основания на вносителя и реалното увеличение на цените. Първо, защото вносителят не е направил пропорционално увеличение на всички действащи към него момент цени с констатираните от НСИ завишения на инфлацията и МРЗ, а е направил това избирателно. От този факт следва извода, че щом някои от цените не са увеличени, а по твърденията на вносителя са пресметнати по методиката, то те са били значително завишени при предното им увеличение през 2024г. От друга страна, увеличението на някои от цените надхвърля далеч повече годишната инфлация и ръста на МРЗ които са в основата на мотивите на вносителя за корекция на цените, което пък влиза в противоречие с направеното уточнение от вносителя, че – „... Въз основа на Методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл. 7а на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, са определени, предложените с настоящото предложение такси и цени на услуги. ...“.

Това означава единствено, че с подобно завишение на цените над официално отчетените според НСИ се нарушава чл.8, ал.1, т.1 от ЗМДТ. Подобно вдигане на цените и ако се докаже, че то е основателно предполага, че цените на таксите и услугите до момента са били в размер значително по-нисък от направените пълни разходи на общината по предоставянето им, какъвто анализ и твърдения няма направени от вносителя както до момента на внасяне на предложението за приемане на новата наредба, така и в самото предложение. Подобно завишение над тези определени според НСИ нива на инфлация и ръст на МРЗ биха били допустими само ако има направен цялостен анализ на всяка една от цените, съобразен с Методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл.7а на „Закона за ограничаване на административното регулиране и

административния контрол върху стопанската дейност, са определени, предложените с настоящото предложение такси и цени на услуги и то ако този анализ показва, че цените трябва да бъдат завишени в пъти повече от официално отчетените завишения на годишната инфлация и на ръста на МРЗ отчетени от НСИ което е основният мотив на вносителя за тяхното повишаване. Макар вносителят да е декларирал, че е направил такъв анализ, според нас такъв анализ в конкретика за всяка една цена никога не е изготвян. Най-малко защото подобен анализ не е предоставен нито към мотивите, нито отделно на общинските съветници, които да се запознаят с него и така да бъдат убедени в правотата и основателността на предложените нови цени. Липсата на подобен публичен анализ ни води до обоснованото съмнение, че има сериозни несъответствия и извършена злоупотреба със закона при определянето на тези цени.

Повод за подобни съмнения ни дават още първите определени цени в чл.21 от наредбата които касаят поставянето на преместваеми обекти/съоръжения за търговска или други дейности на открито.

Според мотивите на вносителя – „... По отношение на основните наемни цени за търговска дейност на открито, рекламна и информационна дейност, целта е да се актуализира основната месечна наемна цена на 1 кв.м. за отдаване под наем на открити площи и за поставяне на рекламно-информационни елементи. С това ще се увеличат финансовите постъпления в общинския бюджет. Същите са основен елемент от приходите от собствеността и не следва да се изчисляват по методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл. 7а на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. ...“. Това е изцяло погрешен подход при определянето на цените на таксите за търговска дейност на открито. Според вносителя, тези плащания не следват от ЗМДТ и не следва да се изчисляват по методиката на чл. 7а от ЗОАРК, защото не са "административна услуга", а вид наемна цена. По силата на тази логика обаче излиза, че в тази наредба се определят не цени на такси и услуги по ЗМДТ, а наемни цени по ЗОС и общинската наредна **„ЗА РЕДА ЗА ПРИДОБИВАНЕ, УПРАВЛЕНИЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ С ОБЩИНСКО ИМУЩЕСТВО**, което не отговаря на законовите изисквания на чл.6, ал.1, т.б от ЗМДТ. Освен това, тези мотиви на вносителя, кмета на община Ямбол изцяло противоречат и на заключителните разпоредби разписани в самия край на предложения от него проект за промяна на наредбата – „... § 1. Настоящата Наредба се издава на основание чл.21, ал.2 във връзка с чл. 9 от Закона за местните данъци и такси и чл. 79 от АПК и е приета от Общински съвет - Ямбол с Решение №“.

Да, вярно е, че съгласно чл.141, ал.4 от Конституцията на РБ общинският съвет определя размера на местните такси по ред, установен със закон. Със специалния ЗМДТ, законодателят е регламентирал таксите, които могат да събират общините относими към настоящото производство, а именно за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площи и улични платна. С разпоредбата на чл.72 от ЗМДТ се определя, че таксата се заплаща за ползване на тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост. Съобразно чл.73, ал.1 от ЗМДТ, таксата се заплаща от физическите и юридическите лица в зависимост от зоната, в която се намират терените, посочени в чл.72, като зоните се определят от общинския съвет съгласно ал.2. На следващо място чл.79, ал.1 от ЗМДТ гласи, че таксите се плащат при

издаване на разрешението за посочения в него период, а според ал.2 при ползване на мястото повече от месец таксите се плащат месечно.

Действително в разпоредбата на чл.8, ал.4 от Закона за общинската собственост (ЗОБС) е предвидено, че предоставянето под наем и разпореждането с имоти и вещи – общинска собственост, се извършват чрез публичен търг или публично оповестен конкурс, освен ако в закон е предвидено друго, като условията и редът за провеждането на търговете и конкурсите се определят от общинския съвет в наредбата. Тази разпоредба обаче не може по аналогия да се прилага за преместваемите обекти, чието поставяне и заплащане на такса за това е регламентирано в ЗМДТ.

В случая неправилно са смесени понятията от наредбата, „общински такси“ по смисъла на чл.72 от ЗМДТ и „наемната цена по договор“, сключен на основание чл.14 от ЗОС. Съгласно цитираната разпоредба на ЗОС свободните нежилищни имоти – частна общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица на издръжка на общинския бюджет, могат да се отдават под наем на трети лица. Според нас, смесването на двете понятия води до незаконосъобразни мотиви за определяне на цените в наредбата според ЗОС, а не според ЗМДТ.

Разпоредите на ЗМДТ в Раздел II „Такси за ползване на пазари, тържища, тротоари, площади, улични платна, панаири и терени с друго предназначение“ не предполагат отдаване под наем по реда на ЗОС. Последното влиза в противоречие с принципите за определяне на таксите, съгласно чл.7 и чл.8 от ЗМДТ, в които е посочено, че местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, при възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата; създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.

От своя страна отдаването под наем чрез търг/конкурс е друг вид дейност на общината, която се подчинява на различни правила и размера на наемната цена не се определя по реда на приложимия за преместваемите обекти ЗМДТ.

На практика, с приемането на тези цени които ще се заплащат, общинският съвет е одобрил нов начин за тяхното определяне, което на практика променя вида правоотношение между лицата и общината под формата на наем, като всичко това не съответства на закона, тъй като в него не е предвидено терените на които се поставят преместваемите обекти да се отдават под наем.

Още в чл.21 от наредбата констатираме драстичното разминаване в размера на определените такси за различните видове търговски дейности, което за нас е сериозно нарушение на ЗМДТ. От друга страна, не намираме правна логика съобразена със закона, която да дава подобно основание на вносителя нито в ЗМДТ – „Закон за местните данъци и такси“, нито ЗОАРАКСД - „Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност“, нито пък в методиката - „Методика за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл.7а на закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност и разходването им“ които да определят подобно разделение на видовете търговски дейности. Изричното изискване на закона е, цената на таксата да не надвишава стойността на реално направените разходи от общинската администрация по нейното администриране, издаване и контрол. В този ред

на мисли, няма как да има такси, които да са в пъти разлика помежду си и то за търговски дейности които не се различават толкова много по своя вид и характер. Това ни дава основания да се съмняваме, че вносителят, кмета на община Ямбол, изобщо е извършил изчисления на таксите за отделните видове търговски дейности. Ако подобни изчисления бяха направени, то веднага щеше да се разбере, че първо, не е възможно да има толкова високи цени на таксите и услугите. И след това няма как да има подобни разлики между таксите за различни видове дейности, които обаче по своята същност не предполагат много по-завишени разходи на администрацията.

Няма логика например в чл.21, ал.1, т.1, определената цена за такса на търговия с книги за кв.м. да е по-скъпа от цената за търговия с плод и зеленчук. Или цената на търговия с хранителни или промишлени стоки да е над 3 пъти по-висока от цената за търговия с плод и зеленчук. А още по-нелогично звучи, цената за търговия с балони да е с 50% по-скъпа от тази за търговия с хранителни или промишлени стоки.

- **Търговия с хранителни/промишлени стоки:** 25,50 евро/кв.м (1 зона).
- **Търговия с плод и зеленчук:** 7,60 евро/кв.м (1 зона).
- **Търговия с книги:** 11,70 евро/кв.м.
- **Търговия с балон:** 36,80 евро/кв.м.

Тези разлики **противоречат на принципа на разходоориентираност**. Ако бе използвана методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД**, общината трябваше да докаже с анализ, че направените разходи включени в цената на таксата за 1 кв.м. площ с книги, струва над 50% в повече на администрацията, отколкото таксата върху 1 кв.м. с плод и зеленчук. Или цената на търговия с хранителни или промишлени стоки е над 3 пъти по-висока от цената за търговия с плод и зеленчук. Както и цената за търговия с балони да е с 50% по-скъпа от тази за търговия с хранителни или промишлени стоки. За нас подобна, необоснована разлика в цените е абсурдна и се явява като резултат от неспазването на изискванията на закона при формирането на цените и липсата на анализ за всяка една от цените.

Възложителят не е предоставил на вниманието на общинските съветници подобен анализ който аргументирано да обоснове предложените цени. Според нас за нито една от цените в цялата наредба няма изчислена реална стойност на цената по изискванията на Методиката за определяне на разходоориентиран размер на таксите по чл.7а на „Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, са определени, предложените с настоящото предложение такси и цени на услуги“. И ако съда изследва този проблем като изиска от кмета на общината за всяка една от тези такси, аргументирана калкулация направена по методиката, сам ще се убеди, че това не е извършено. Също така сме убедени, че ако бъде направена реална калкулация на цените по изискванията на закона, те ще бъдат чувствително по-ниски от тези които по предложение на вносителя са приети от общинския съвет.

Освен това разходите на администрацията за предлаганите услуги по които са определени цените на таксите за тях т.1 от чл.21, ал.1 са в квадратни метри. Това противоречи на закона, защото разхода за издаването на документа е обвързан с квадратен метър, но в методиката за изчисление по чл.7а от **ЗОАРАКСД** не се предвижда подобно обвързване. А дали администрацията ще калкулира цена на такса за 1 квадратен метър или за 10 като време и разход по методиката е еднакво.

Изрично в чл.72 от **„Раздел II. - Такси за ползване на пазари, тържища, тротоари, площи, улични платна, панаири и терени с друго предназначение“** на

ЗМДТ е записано, че - „... Чл. 72. Таксата се заплаща за ползване на тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, ...“.

Тоест, закона изрично е определил, че за ползването на тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, трябва да се заплаща такса, а не форма на наем според вида търговска дейност, както е определил вносителя на наредбата.

За конкретния случай по чл.21, ал.1, т.1, нашето искане към съда е, всички цени да бъдат отменени като определени в противоречие на закона и поради липсата на изчисления за тяхната реална стойност по изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

По аналогия с направения до тук анализ на предходната т.1, на чл.21, ал.1, изцяло погрешни и незаконосъобразни според нас са приетите такси и за дейностите в чл.21, ал.1, т.2, за поставяне на преместваеми обекти и съоръжения /павилиони, каравани и други/ за търговска дейност, услуги и с друго предназначение **на закрито**.

Като тук, в списъка с дейности има и такива които изобщо нямат място в тази наредба и които според нас трябва да бъдат премахнати, а именно:

- „... 12. Охрана на паркинги, тоалетни и др...“.

И за т.2 от чл.21, ал.1 нашето искане към съда е, всички цени да бъдат отменени като определени в противоречие на закона и поради липсата на изчисления за тяхната реална стойност по изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

В допълнение на изразената от нас логика за т.1 и т.2 от чл.21, ал.1 се явява и заложеното изискване в чл.107, ал.1 от ЗМДТ, че размерът на таксите за технически услуги се определя, съгласно чл. 7, 8 и 9. А в т.7 на същия член е визирано, че това се отнася изрично за издаване на разрешение за поставяне на временни съоръжения за търговия - маси, павилиони, кабинки и др.

По идентичен начин както и в предните 2 точки и в т.3 от чл.21, ал.1, касаеща рекламна, информационна, агитационна дейност и/или поставяне на рекламно-информационни и/или агитационни елементи на обществени места се вижда, че цените на таксите са определени не по изискванията на в чл.72 от ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД за ползването на тротоари, площи, улични платна и др., а отново според вида дейност и за брой хора или автомобили. Най-фрапиращите нарушения според нас са допуснати в следните дейности:

- 4.1 – има се предвид не ползване на тротоари, площи, улични платна и др., уточнени в чл.72 от ЗМДТ, а пространството над тях, което е нещо коренно различно;
- 5 – има се предвид ползването на стени, огради, покриви, калкани и др., което е нещо коренно различно от уточненото в чл.72 от ЗМДТ;
- 6 - тук се има предвид не кв.м. на тротоара, а кв.м. от самият билборда, което отново е нещо различно от разрешеното в закона;

В тази връзка, нашето искане към съда е, всички цени на такси по т.3 от чл.21, ал.1 да бъдат отменени като незаконосъобразно определени, в противоречие на закона и поради липсата на изчисления за тяхната реална стойност по изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

Според нас трябва да отпадне и цялата т.4 от чл.21, ал.1, касаеща излъчване на рекламно и информационно съдържание чрез информационно-рекламни дисплеи, разположени в централната градска част на гр. Ямбол, като приета в противоречие със заложеното в чл.72, ал.1 от ЗМДТ. В тази точка изрично са въведени такси за излъчване на рекламно и информационно съдържание чрез информационно-рекламни дисплеи, а не за ползване на тротоари, площади, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, което е нещо съвсем различно.

Освен това, няма правна логика от която да става ясно, как рекламен клип от 60 секунди например, ще увеличи разхода на администрацията относим към формирането на цената на таксата която трябва да се заплати за неговото излъчване, спрямо клип с продължителност от 30 секунди. Поради тази причина според нас, следният текст – „... По 15 % за всеки 10 секунди над 30 секунден клип ...“ като противоречащ на методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД трябва да бъде премахнат от наредбата.

Поради горните основания, нашето искане към съда е, всички цени на такси по т.4 от чл.21, ал.1 да бъдат отменени като незаконосъобразно определени, в противоречие на закона и поради липсата на изчисления за тяхната реална стойност по изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

Направеният от нас анализ на чл.22, касаещ таксите които се събират от ОП „Платени зони за паркиране и общински пазари“ показва, че и тук при определянето цените на таксите са допуснати същите пороци каквито са допуснати и в чл.21. И тук отново се бърка цена на такса с цена на наем.

Например от услуга 1 до услуга 6 разходите на администрацията за предлаганите в този член услуги по които са определени цените на таксите за тях са в квадратни метри. Това няма как да е законно, защото например при услугата за ползване на площ – „1. За централен пазар и пазар „Стара автогара“ за търговия със селскостопанска продукция и/или цветя“ разхода за издаването на документа е обвързан с квадратен метър, но в методиката за изчисление по чл.7а от ЗОАРАКСД не се предвижда подобно обвързване. А дали администрацията ще калкулира цена на такса за 1 квадратен метър или за 10 като време и разход по методиката е еднакво.

Същото важи и за т.8, 8.1, 8.2 и 8.3.

За конкретния случай по чл.22, нашето искане към съда е, всички цени да бъдат отменени като незаконосъобразно определени, поради неправилното им определяне противоречащо на закона и поради липсата на изчисления за тяхната реална стойност по изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

За чл.23, касаещ таксите, които се събират от ОП „Комунални дейности“ анализа който направихме стига до същите изводи както и за предходния чл.22. Необяснимо и противозаконно за нас е например, откъде идва разликата и защо разходите на администрацията за определяне на цената на таксата по т.1 от чл.22, ал.1 – „... За

централен пазар и пазар „Стара автогара“ за търговия със селскостопанска продукция и/или цветя ...“ е определена в размер на 1,20 евро на кв.м., на ден, а тази по т. 1 от чл.23, ал.1 – „... Продажба на цветя пред Гробищен парк за м2 на ден ...“ е определена в размер на 1,80 евро на кв.м. на ден? При положение, че първата такса по чл.22 попада в по-скъпата зона I, а втората в по-евтината зона II.

Още по-сериозни са нашите съмнения за явно нарушение на закона и неправилно определени цени в „... **Раздел IV Такси за административни и технически услуги** ...“, а именно:

Общинският съвет като местен законодателен орган има правомощието да определя местните такси и цени на услуги, посочени в ЗМДТ или предвидени в специален закон, но няма правомощието да въвежда нови видове местни такси за, а именно:

- В чл.6, ал1 от ЗМДТ е дадено правото на общините да събират местни такси, като изрично е записано, точно какви видове такси могат да събират. В ал.2 от същия член пък е дадено правото на общинския съвет да определя цената на тези такси.
- Никъде в закона обаче няма дадени права на общинския съвет да определя нови видове такси извън тези изрично и крайно изброително записани в ЗМДТ или други местни такси, определени със закон(чл.6, ал.1, т.К).

В чл.110 от ЗМДТ (**Раздел VII. Такси за административни услуги**) изчерпателно(лимитативно) са посочени услугите по гражданското състояние за които общинският съвет е овластен да определя такси.

В този смисъл съвета е превишил своите правомощия, определяйки нови услуги или вариации на услуги в **чл.33** от общинската наредба, който определя предоставяните административни услуги по **регистрация и гражданско състояние**, сроковете за изпълнението им и размерът на техните такси, а именно:

- Услуга №1, Издаване на удостоверение за наследници с Уникален идентификатор от регистъра на услугите – 2016
 - с уточнени данни в заявлението /попълнени коректно всички реквизити/ и починали лица в гр. Ямбол
 - за починали лица без ЕГН, неуточнени данни в заявлението и/или починали наследници в други населени места
- Услуга №3, Издаване на удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца с Уникален идентификатор от регистъра на услугите – 2075
 - с уточнени данни в заявлението /попълнени коректно всички реквизити/ и починали лица в гр. Ямбол
 - за починали лица без ЕГН, неуточнени данни в заявлението и/или починали наследници в други населени места;

По аналогичен начин и услуги със следните номера в чл.33 от общинската наредба са определени незаконно - № 4 в която са създадени 2 нови услуги, 5, 7, 8, 10, 11, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 23, 25, 27, 28, 33, 37.

Въвеждането на подобни такси не е предвидено нито сред хипотезите на чл. 6, ал. 1 от ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива за услуги по гражданското състояние в чл.110 от ЗМДТ. Въвеждането на такива такси не е предвидено и в друг специален закон. А факта, че навсякъде в наредбата за визираните по-горе от нас такси се ползват уникални идентификатори от регистъра на услугите наличен в „Интегрираната информационна

система на държавната администрация - Административен регистър, по никакъв начин не прави тези такси легитимни съгласно изискванията на закона, защото това не са такси определени със закон. Напротив, този регистър с така описаните в него идентификатори на услуги също противоречи на закона.

Освен това в точка 3 на мотивите към новата наредба, вносителят е записал:
„... МОТИВИ за изменение на РАЗДЕЛ IV - Такси за административни и технически услуги. Услуги, касаещи Отдел „РЕГИСТРАЦИЯ И ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ“...

Във връзка с преминаването към нова технология на работа, която включва поддържане на регистъра за населението и регистъра по гражданско състояние в електронен вид на национално ниво и издаване на удостоверителни документи на гражданите от всяко населено място, независимо от постоянния адрес се промени начина на поддържане в актуално състояние на данните за лицата в базите.

С влезлите в сила през 2012 г. Наредба РД-02-20-6 от 24.04.2012 г за издаване на удостоверения въз основа на регистъра за населението / в сила от 16.08.2012 г./ и Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация / в сила от 08.06.2012 г./ съществено се промени начина на издаване на удостоверителните документи от регистрите. Променената технология на работа /чл. 8 от Наредба РД-02-20-6 от 24.04.2012 г./ изисква служебно набиране на информация от различни населени места, съд и други институции, което води до повишаване на разходите на администрацията за пощенски услуги, мобилни и телефонни разговори, получаване и изпращане на документи по факс, електронна поща, ползване на интернет, поддържане и модернизиране на стари архиви. Въведени са и задължителни срокове за издаването на услугите, което налага използването на бързи и експресни пощенски услуги.

Основание за актуализиране на размера на таксите са извършените сравнителни анализи за услуги по гражданско състояние с други общини, от които се установи, че размера на определените до сега такси на услуги по гражданско състояние и гражданска регистрация в Община Ямбол са сравнително по- ниски. ...“.

И тук мотивите на вносителя са в противоречие на закона, което е довело и до неговото нарушаване при определянето на цените на таксите. Първо че „Наредба РД-02-20-6“, както и „Наредба № РД-02-20-9“ функционират от 2012 година. Тоест, изискванията заложили в тях не могат да бъдат мотив за вдигане на цените сега, през 20026г. Цените на услугите произтичащи от изискванията на тези наредби би трябвало да са били съобразени с тях и преди сегашното им вдигане. И второ, изцяло в противоречие на закона е мотива на вносителя – „... **Основание за актуализиране на размера на таксите са извършените сравнителни анализи за услуги по гражданско състояние с други общини, от които се установи, че размера на определените до сега такси на услуги по гражданско състояние и гражданска регистрация в Община Ямбол са сравнително по- ниски. ...“.**

Няма как и в ЗМДТ, и в ЗОАРАКСД, и в методиката по чл.7а от същия закон да е определен точно реда по който се изчислява таксата, а в случая вносителят да е записал, че това е направено не по тези нормативни, детайлно разписани в закона правила, а по сравнителни анализи за услуги по гражданско състояние с други общини, от които се е установило, че размера на определените до сега такси на услуги по гражданско състояние

и гражданска регистрация в Община Ямбол са сравнително по-ниски. Това за нас се явява директно признание на вносителя, че в пълно съзнание е нарушил закона, а подобно действие, без значение заради каква благовидна причина се прави е недопустимо. Това навява на мисли, че вносителя в пълно съзнание е въвел общинските съветници в заблуда и в пълно съзнание, че нарушава закона е нанесъл преки щети на жителите на общината със своето предложение прието от съвета.

За нас, тази следвана от вносителя логика в голяма степен обяснява и защо вдигането на цените в този раздел е толкова голямо.

Извън споделените дотук аргументи срещу незаконно определените цени в чл.33 от наредбата, според чл.115а от **Раздел VII, Такси за административни услуги от ЗМДТ – „... Чл. 115а. (1) Размерът на таксата за всяка административна услуга трябва да съответства на разходите на общината за предоставяне на съответната услуга, включително необходимите материално-технически разходи и всички административни разходи за изпълнение на задълженията на длъжностните лица с оглед на тяхната квалификация и разходвано работно време. (2) Административните разходи по ал. 1 не могат да надвишават 20 на сто от размера на таксата. ...”**.

Още повече, че в §1, т.15 от **допълнителни разпоредби към ЗМДТ** изрично се дава обяснение какво включват в себе си "Пълните разходи" на общината по предоставяне на услугата.

Това изрично законово изискване още веднъж идва в подкрепа на нашето твърдение, че в този член на наредбата цените са определени по недопустим от закона начин.

Освен това, като противоречащ на закона тук трябва да отпадне и пояснителният текст след таблицата:

*„... Таксата за извършване на услугата по ал.1, т.4 се заплаща както следва :
- 50% при заявяване на услугата, с цел разглеждане и проверка за възможността за издаване на исканото удостоверение;
- 50% при получаване на удостоверението. ...”*.

За конкретния случай по **чл.33**, нашето искане към съда е, всички такси да бъдат отменени поради факта, че техните цени са определени в нарушение на ЗМДТ и методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД**.

В чл.34 от наредбата, касаещ предоставяните административни услуги по местни данъци и такси, сроковете за изпълнението им и размерът на техните такси, също има констатирани допуснати нарушения. Според чл.115, ал.1 от ЗМДТ за издаване на удостоверения, когато това е предвидено в закон, и за заверка на документи се заплаща такса. В таблицата към чл.34 обаче, услуги с номера 5, 7 и 12 не се явяват нито удостоверения, нито заверка на документ. Това прави тези 3 услуги неправилно определени, поради което нашето искане към съда е, те да бъдат отменени.

Освен това, услуга номер 2, която е за издаване на удостоверение за дължим размер на патентния данък е определена в противоречие на чл.61и, ал.5 в който изрично се казва, че по искане на лицето, общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса. Поради този факт, тази услуга също трябва да бъде отменена.

В чл.35 от наредбата, касаещ предоставяните административни услуги в област "Транспорт", сроковете за изпълнението им и размерът на техните такси след направения от нас анализ констатирахме редица нарушения. И тук, както и при горните членове от наредбата не намираме законовото основание, с какво например издаването на пропуск за следните услуги:

- „... №2 - Издаване на пропуска за влизане в зоните и улиците, ограничени за движение на пътни превозни средства, с часово ограничение /на месец/ ...“ е в размер на **25,50** евро. А без часово ограничение /на месец/ е с цена от **40,90** евро?

- „... №4 - За издаване на Разрешения за достъп и движение на територията на Община Ямбол на МПС с максимум допустима маса над 12 тона за един курс е в размер на 13,80. За един месец в размер на 76,60. А за една година в размер на 255,60 евро?

Както и в предните членове от наредбата и тук е видно, че вносителят е определял размера на цената според периода на издаването на разрешението, а не според изискванията на методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД**. По идентичен начин са определени и цените на всички останали такси, а именно – услуги с номера от 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 и 14 за които също не е използвана методиката.

Според чл.6, ал.3 ползването на общинските тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата се определя с наредба на общинския съвет. За община Ямбол обаче няма одобрена такава наредба от общинския съвет. Като в случая трябва да се има предвид, че наредбата визирана в чл.6, ал.3 от ЗМДТ е конкретна за целите за които е описана, а не наредбата предмет на настоящата жалба която е създадена по изискванията на чл.9 от ЗМДТ, който обаче гласи, че общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Тоест няма как в наредбата създадена по изискванията на чл.9 да бъдат определяни цените на таксите които трябва да бъдат определени по наредбата създадена по изискванията на чл.6, ал.3 от ЗМДТ.

В чл.6, ал.3 закона е определил начин по който чрез наредба да се ползват конкретно и изчерпателно определените - общински тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата. А определените в чл.35 такси за услуги не са предвидени нито сред хипотезите на чл. 6, ал. 1 ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива за техническите услуги по чл. 107 ЗМДТ.

Освен това такива като такса № 2 за „Издаване на пропуска за влизане в зоните и улиците, ограничени за движение на пътни превозни средства“, №3 за „Съгласуване на проекти за организация на движението (ОД) и паркирането, светофарни уредби, промени в съществуващата ОД и режима на работа на светофарните уредби по искане на физически и юридически лица“ и №4 за „За издаване на Разрешения за достъп и движение на територията на Община Ямбол на МПС с максимум допустима маса над 12 тона“ не са предвидени нито сред хипотезите на чл. 6, ал. 1 ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива за техническите услуги по чл. 107 ЗМДТ. Въвеждането на такива такси не е предвидено и в Закона за устройството на територията, с който именно се уреждат обществените отношения, свързани с устройството на територията, инвестиционното проектиране и строителството. Да, вярно е, че в чл.144 от ЗУТ е указано, че се заплаща такса за проекти, но тя е за съгласуване и одобряване на инвестиционните проекти, а не за нещо което не е инвестиционен проект, какъвто се явява подобен проект - „Съгласуване на проекти за организация на движението (ОД) и паркирането, светофарни уредби,

промени в съществуващата ОД и режима на работа на светофарните уредби по искане на физически и юридически лица“, каквато се явява услуга №3.

Такива няма урегулирани и в Закона за движението по пътищата и НАРЕДБА № 34 за таксиметров превоз на пътници за останалите такси с номера №5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 и 14.

Например за услуга с номер 7 за прекратяване на действието на разрешение за таксиметров превоз на пътници в чл.28 от цитираната по-горе Наредба №34 е записано, че кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице прекратява със заповед действието на разрешението. Но никъде не се визира плащането на такса за издаването на тази заповед.

Единствено услуга с номер 8 попада в дефиницията на чл.115 от ЗМДТ, който гласи, че за издаване на удостоверение, когато това е предвидено в закон, и за заверка на документи се заплаща такса.

За конкретния случай по чл.35, нашето искане към съда е, всички такси освен номер 8 да бъдат отменени поради факта, че техните цени са определени в нарушение на закона и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

В чл.36 от наредбата е определен предоставянето на административни услуги в област **"Селско стопанство и екология"**, сроковете за изпълнението им и размерът на техните такси. За нас обаче остава неясно поради какви причини например за услуга №2 – „... Издаване на разрешително за ползване на лечебни растения ...“ е определена такса в размер на 76,60 евро. Когато като същност и извършени разходи от администрацията не се различава толкова много от услуга №1 – „... Издаване на разрешение за отсичане и изкореняване до 5 дървета и до 1 дка лозя в селскостопанските земи...“, за която размера на таксата е 25,50 евро.

Видно е, че и тук вносителят, кмета на общината е определил цените на услугите по-скоро на основание печеливша дейност за която се издава разрешението, отколкото по методиката на чл.7а от ЗОАРАКСД.

Освен това такива видове услуги като тези двете, отново няма определени нито сред хипотезите на чл. 6, ал. 1 ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива по чл.110 и чл.107 от ЗМДТ. Нито пък представляват удостоверения или заверка на документи за които се заплаща такса, изрично разписано в чл.115.

На основание на тези наши констатации, за конкретния случай по чл.36, нашето искане към съда е, всички такси да бъдат отменени поради факта, че техните цени са определени в нарушение на закона и методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД.

В чл.37 от наредбата, са въведени едни от най-притеснителните за нас промени в наредбата, които касаят извършване на административно-технически услуги по **Устройство на територията** и заплащането на съответните такси за тях.

Услуги с номера:

- 1 - Допускане изработването на проекти за изменение на подробни устройствени планове /ПУП/;
- 2 - Издаване разрешение за изработване на подробни устройствени планове;
- 3 - Допускане /разрешаване/ на изменение на общ устройствен план;
- 6 – Разрешаване изработването на комплексен проект за инвестиционна инициатива.

Събирането на такса за изброените услуги е незаконно защото те по своя характер не се явяват административна услуга. Тези допускания или разрешение се явяват вътрешно административен акт с който се дава разрешение за начало на административна процедура. Тоест това действие не завършва с краен акт на администрацията за който гражданина или бизнеса да заплатят такса. Подобно таксуване на междинни стъпки от процедура е нещо което не е разписано в ЗМДТ, тоест общината няма право да изисква подобни такси.

Освен това подобни такси описани в услуги 1, 2, 3 и 6 не са описани и в изчерпателния списък на технически услуги в чл.107 от ЗМДТ. Такса би могла да бъде определена за съгласуване и одобряване на инвестиционен проект, но не и за самото допускане/разрешение за проектиране или изменение, което изрично е разписано в чл.144 от ЗУТ.

На основание на тези наши констатации, за конкретния случай по чл.37, нашето искане към съда е, такси 1, 2, 3 и 6 да бъдат отменени.

При услуга № 4, 5, 7, 12А т.4, 12Б т.4, няма указан срок в който да бъде извършена услугата, а вместо това е записано – „до приключване“. Това е в пряко нарушение на чл.109, ал.1 от ЗМДТ, който определя, че срокът за извършване на технически услуги, който не е установен с нормативен акт, се определя с решение на съответния общински съвет, но не може да надвишава 1 месец. Поради тази причина нашето искане към съда е да задължи община Ямбол да запълни тази своя празнота с конкретен срок според законовите изисквания.

При услуга №12А по недопустим за закона начин е въведено дискриминационно разделение между цената на таксата за физически и юридически лица:

- №12 – „... **Съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти, по които се издава разрешение за строеж ...**“
- **12А - С комплексен доклад за оценка на съответствието:**
 - 1. За жилищни сгради, включително пристройки, надстройки.
 - 1.4 евро/кв.м / 2.74 лв./кв.м за физически лица и 2.40 евро/кв.м / 4.69 лв./кв.м за юридически лица
 - 2. За нежилищни сгради, вкл. пристройки, надстройки.
 - 2.0 евро /кв.м / 3.91 лв. /кв.м за физически лица и 2.5 евро /кв.м / 4.89 лв. /кв.м за юридически лица

Тази логика важи и за всички следващи подуслуги №3, 4 и 5 на услуга №12, както и на услуги №15.1, №16.1. Никъде в закона не намираме основание което да дава право общината да събира различни такси за едни и същи услуги по Закона за устройство на територията (ЗУТ), в зависимост от това дали заявителят е физическо или юридическо лице.

Подобна логика прокарана от вносителя и приета от общинския съвет противоречи и на основните законови изисквания заложили в ЗМДТ и в методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД** по които би трябвало да бъдат определени тези такси. И в тях не откриваме да е заложена подобна възможност за разделение на таксата в зависимост от това дали ползвателя на услугата който ще е физическо или юридическо лице. Съгласно ЗМДТ, размерът на местните такси трябва да съответства на **пълните разходи на общината** по

предоставяне на съответната услуга. И тъй като разходите за административна обработка на един проект са едни и същи, независимо от правния статус на заявителя, диференцирането на цената само на базата на субекта, физическо или юридическо лице е необосновано и незаконосъобразно.

Услуга с номер 13 - *Разрешаване на разкопаване* не е разписана като такава в чл.107 от ЗМДТ.

Услуга с номер 14 – *„Одобряване на план за управление на строителните отпадъци и/или план за безопасност и здраве“* освен, че не е разписана като такава в чл.107 от ЗМДТ. Не влиза и в обхвата на чл.144 от ЗУТ в който се казва, че такса се заплаща за съгласуване и одобряване на инвестиционните проекти, какъвто обаче не се явява плана за управление на строителните отпадъци и/или план за безопасност и здраве.

Услуга номер 23 - *Издаване на забележка за вписване на възложител в разрешение за строеж*. Подобна услуга не е разписана като такава в чл.107 от ЗМДТ.

Услуги с номера от 24, 25, 26 и 27 не са разписани като такива в чл.107 от ЗМДТ. Те се явяват част от вменените по закон контролни функции на администрацията за които общината няма право да събира такса.

Услуга с номер 30 - *Вписване в регистъра технически паспорт на строеж* също не е част от изчерпателно изброените такива в чл.107 от ЗМДТ. И освен това също се явява част от вменените по закон задълженията на администрацията за които общината няма право да събира такса.

Услуга номер 37 - *Одобряване на схема за поставяне на преместваем обект /по чл. 56 и чл. 57 от ЗУТ/*. Това е поредната услуга за която общината събира такса, но която не е част от изчерпателно изброените такива в чл.107 от ЗМДТ, нито пък я има указана за събиране в специалния закон ЗУТ. Според т.7 от чл.107 ЗМДТ общината може да събира такса за издаване на разрешение за поставяне на временни съоръжения за търговия - маси, павилиони, кабинки и др., но не и за одобряване на схема за неговото поставяне.

Услуга номер 40 - *Издаване на виза за проектиране*. Както и изброените по-горе услуги и тази също не е част от изчерпателно изброените такива в чл.107 от ЗМДТ. И освен това също се явява част от вменените по закон задълженията на администрацията за които общината няма право да събира такса. Като начина на искане и издаване на виза изрично са описани в чл.140, 140а в които, а и никъде другаде в ЗУТ няма изисквания за плащане на такса за нейното издаване.

На основание на нашите констатации и изводи за описаните по-горе услуги от чл.37 с номера от 12 до 40 включително, нашето искане към съда е, те да бъдат отменени.

Освен описаните дотук нарушения в чл.37, за всички услуги включени в него констатираме и неправилно изчисление на цената на таксите, в противоречие с изискванията на ЗМДТ и на методиката по чл.7а от ЗОАРАКСД. Според чл. 7 и чл. 8 от ЗМДТ, таксата трябва да съответства на реалните административни разходи. В този смисъл, за една част от таските, цената се определя за квадратен метър, което за нас е неправилно поради факта, че няма пряка връзка между таксата, тоест разхода който таксата представлява за администрацията и размера в квадратни или линейни метри. Така например, би се получила една огромна такса за линеен обект с дължина 10 000.00 линейни метра според услуга № 12Б, подуслуга №6 или за обект с площ от 15 000.00 кв.м. за услуга № 12А. Изчислени по подобен начин и ако таксата расте безкрайно с площта, тя

се превръща в „скрит данък“, което е недопустимо и според Конституцията и ЗМДТ. Най-малко защото общината не е доказала, че разходите за тези услуги нарастват правопрпорционално на площта или на дължината на обектите. В подкрепа на тези наши твърдения идва и факта, че вносителят, кмета на общината не е предоставил на вниманието на общинските съветници направен подробен анализ според изискванията на ЗМДТ и методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД** за всяка една от цените на услугите в чл.37 с който да обоснове формираните по този начин цени на таксите.

По същият начин стои и въпросът с услуга №38 - **Издаване на разрешения за поставяне на преместваеми обекти**, която също се начислява на база квадратен метър.

На това основание, освен причините описани по-горе, нашето искане към съда е, всички услуги в чл.37 да бъдат отменени като такива за които неправилно са определени техните цени.

Според нас и текстовете след таблицата в чл.37 трябва да бъдат отменени поради противоречие със закона, а именно:

„... * **Таксата за извършване на услугата по ал. 1, т. 31** се заплаща при получаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Таксата за извършване на услугите по ал. 1, т. 32 и т. 33 се заплаща както следва:

- 50% - при заявяването на услугата, с цел разглеждане и проверка за възможността за издаване на исканото удостоверение.

- 50% - при получаването на удостоверението.

При невъзможност за издаване на удостоверението, поради това, че строежът не отговаря на разпоредбите, които са действали по времето, когато е извършен, или по действащите разпоредби на Закона за устройство на територията, или като период на построяване, заплатената такса при заявяването не подлежи на възстановяване.

*** **Таксата за извършване на услугата по ал. 1, т. 42.4** се заплаща, както следва:

- 50% - при заявяването на услугата;

- 50% - при получаването на преписа от документа.

Заплатената такса при заявяването не подлежи на възстановяване.

**** При получаване на разрешението по **т. 38**, тире първо, се внася депозит в размер на две месечни такси, който се задържа за срока на издаване на разрешението и обезпечава изпълнението на задължението за заплащане на месечна такса, както и други условия вписани в самото разрешение за поставяне на преместваем обекти. ...”.

Всички тези текстове са в противоречие с **чл.105 от ЗМДТ**, който пряко касае таксите за технически услуги и който казва, че таксите за технически услуги се заплащат от физическите и юридическите лица, ползватели на услугата, при предявяване на искането. На това основание нашето искане към съда е те да бъдат отменени като противоречащи на закона.

В чл.44а от жалената наредба е дефинирана само една услуга за приемане на уведомление за работно време при откриване на обект или заявяване промяна на работното време на обекта в две нейни разновидности. Това задължение за общината произлиза от 16б, ал.1 на **ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА ОТ ШУМА В ОКОЛНАТА СРЕДА**, където в ал.3, т.6 изрично е записано, че при подаването на заявление за работно време трябва да бъде платена държавна такса, която е в размер указан в ал.6 и определен в тарифата по чл. 46 от Закона за здравето. В чл.46 се казва – „... **Чл. 46** За издаване на

документи и извършване на услуги по този закон от органите на държавния здравен контрол и националните центрове по проблемите на общественото здраве се заплащат държавни такси в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет. ...“.

В конкретния случай според изискванията на **ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА ОТ ШУМА В ОКОЛНАТА СРЕДА** е указано, че се заплаща такса, но държавна такса, а не общинска. И на следващо място тази такса е в размер определен в **ТАРИФА ЗА ТАКСИТЕ, КОИТО СЕ СЪБИРАТ ОТ ОРГАНИТЕ НА ДЪРЖАВНИЯ ЗДРАВЕН КОНТРОЛ И НАЦИОНАЛНИТЕ ЦЕНТРОВЕ ПО ПРОБЛЕМИТЕ НА ОБЩЕСТВЕНОТО ЗДРАВЕ ПО ЗАКОНА ЗА ЗДРАВЕТО** определена от Министерски съвет, а не от общината. Като самата такса определена в тази тарифа е различна от определената от община Ямбол.

Поради тази причина нашето искане към съда е, тази такса която общината събира да бъде отменена като незаконно определена общинска такса, а не държавна.

В чл.45, 45а и 45б от жалената наредба са определени цените, които се събират от ОП „Платени зони за паркиране и общински пазари“ за ползване на паркомъсто в платена зона за кратковременно паркиране („Синя зона“). Те са определени за различно време и за едно паркомъсто в зависимост от вида на превозното средство, както и за начина на тяхното ползване.

Така определените цени на такси за ползване на паркомъста в тази наредба на общината е незаконно. Според чл.6, ал 3 от ЗМДТ, ползването на общинските тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата се определя с наредба на общинския съвет. За община Ямбол обаче няма одобрена такава наредба от общинския съвет. Като в случая трябва да се има предвид, че наредбата визирана в чл.6, ал.3 от ЗМДТ е конкретна за целите за които е описана и тя не би трябвало да има нищо общо с наредбата предмет на настоящата жалба която също е създадена по изискванията на ЗМДТ, но на чл.9 от него, който обаче гласи, че общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Тоест няма как в наредбата създадена по изискванията на чл.9 да бъдат определяни цените на таксите които трябва да бъдат определени по наредбата създадена по изискванията на чл.6, ал.3 от ЗМДТ.

В чл.6, ал.3 закона е определил начин по който чрез наредба да се ползват конкретно и изчерпателно определените - общински тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата. А определените в чл.45 такси за услуги не са предвидени нито сред хипотезите на чл.6, ал.1 ЗМДТ, нито сред лимитативно изброените такива за техническите услуги по чл. 107 или административни по чл.110 от закона.

Освен това, както и в предните членове от наредбата и тук е видно, че вносителят е определял размера на цената според периода на издаването на разрешението, а не според изискванията на методиката по чл.7а от **ЗОАРАКСД**. Така определените цени по-скоро имат характер на наемни цени, а не цени на такси за конкретни услуги.

Поради тази причина нашето искане към съда е, този чл.45 от наредбата да бъде отменен.

Според чл.6, ал.2 от наредбата по чл.7а от ЗОАРАКСД, размерът на таксата за бърза услуга не може да бъде повече от **2,5 пъти по-висок от размера на таксата за съответната услуга**, определен по методиката. – „... **Чл. 6. (1) Административният орган може да въведе възможност за извършване на определени услуги в съкратени срокове ("бързи" услуги).**

(2) **Размерът на таксата за бърза услуга не може да бъде повече от 2,5 пъти по-висок от размера на таксата за съответната услуга, определен по методиката. ..."**

В жалената от нас наредба обаче, се наблюдават две нарушения на този член от наредбата. Едното е завишение на цените в по-голям размер за бързите услуги, а другото е въведената нов вид услуга, наречена „Експресна“, поради която причина би трябвало да отпаднат следните цени на такси, а именно:

- Чл. 33:

- тук изобщо няма колона „Бърза“ услуга, а има само „Експресна“ каквото понятие няма определено в ЗМДТ. Тоест, трябва да отпадне цялата колона.
- Освен това за всички услуги от №1 до №37 за които има определени експресни услуги, завишението е 3 пъти, а не 2,5 което е максималното според **МЕТОДИКА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗХОДООРИЕНТИРАН РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ ПО ЧЛ. 7А НА ЗОАРАКСД;**

- Чл.34:

- тук също липсва колона „Бърза“ услуга, а има само „Експресна“ каквото понятие няма определено в ЗМДТ. Тоест, трябва да отпадне цялата колона;
- за услуга между номера 8 и 9 – „Издаване на удостоверение за данъчна оценка на деклариран недвижим имот или земеделска земя /НЕОТЛОЖНА/“ не е посочен нито срока, нито има посочена цена за обикновена, а само за Експресна. Според нас, би трябвало тази услуга изцяло да отпадне;

- Чл. 37:

- Цялата колона „Експресна“ услуга трябва да отпадне;
- При услуга №39 за формат А4 разликата между обикновена и Експресна услуга е 4 пъти, което е в нарушение на чл.6, ал.2 от **МЕТОДИКА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗХОДООРИЕНТИРАН РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ ПО ЧЛ. 7А НА ЗОАРАКСД.**

- Чл. 38:

- Цялата колона „Експресна“ услуга трябва да отпадне;
- При услуга №4 – „Издаване на заверени копия от документи относно общинска собственост (за брой)“, разликата между обикновена и Експресна услуга е над 3 пъти, което е в нарушение на чл.6, ал.2 от **МЕТОДИКА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗХОДООРИЕНТИРАН РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ ПО ЧЛ. 7А НА ЗОАРАКСД.**

На финала на нашия анализ констатирахме, че не е изпълнено и изискването на чл.8, ал.7 от ЗМДТ, който вмениява задължение на общинския съвет да приеме такси в намален размер за предоставяне на административни услуги по електронен път съгласно чл.10а от Закона за електронното управление.

Обобщението което можем да направим в края на нашата жалба е, че така приетата от общинския съвет наредба по предложение на кмета на общината е изтъкана от множество непреодолими пороци и нарушения на закона.

Начина по който се определят цените на таксите е ограничено от принципите заложиени в **чл. 8 от ЗМДТ**, който поставя три задължителни принципа, които трябва да бъдат спазвани:

- Възстановяване на пълните разходи на общината за услугата.
- Създаване на условия за разширяване на услугите и подобряване на качеството им.
- Постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на таксите.

В конкретния случай с наредбата на община Ямбол, жалена от нас е видно, че не само тези принципи не са спазени, но и ако не всички, то в по-голямата си част цените на таксите са определени „на око“ или като вид „наем“, без да имат икономическа обосновка на своята разходна част за нито една от тях. Ако след изследването им от съда се окаже, че липсата на подобен анализ наистина се отнася за по-голямата част от цените, ако не и за всичките, то това само по себе си е достатъчно основание да бъдат отмени както конкретните текстове от наредбата, именно защото липсва анализ на разходите, което нарушава принципа за „възстановяване на разходите“, така и цялата наредба, защото тя се явява логично свързани помежду си различни услуги, във всички области на живота.

С оглед на горното считаме че „**Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на услугите на територията на Община Ямбол**“ приета на XII заседание на Общински съвет Ямбол проведено на 26.03.2026г., като т.10 от дневния ред, е незаконосъобразна и се надяваме да отмените същата изцяло по аргументи изложени в жалбата или да постановите решение като отмените посочените в жалбата членове от наредбата, подробно посочени в мотивите към жалбата, а именно: чл.19, чл.21, чл.22, чл.23, чл.33, чл.34, чл.35, чл.36, чл.37, чл.44а, чл.45, 45а и 45б, които са изцяло незаконосъобразни, противоречащи с императивни законови разпоредби, посочени и цитирани по горе.

ПРИЛОЖЕНИЕ: препис от жалбата за съда и ответната страна

20.05.2026г.
гр.Ямбол

С уважение:

